

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

625

Vragen van het lid **Arib** (PvdA) aan de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport over *het weigeren van zorg aan illegale kinderen*. (Ingezonden 7 oktober 2009)

1
Bent u op de hoogte van het feit dat illegale kinderen in de praktijk nog vaak de toegang tot de gezondheidszorg wordt geweigerd?¹

2
Hoe gaat u ervoor zorgen dat alle artsen (en baliepersoneel) op de hoogte zijn van het feit dat illegale kinderen recht hebben op zorg, en dat weigeren van zorg strafbaar is? Hoe gaat u ervoor zorgen dat alle artsen op de hoogte zijn van het feit dat illegale kinderen altijd een verwijsbrief moeten krijgen wanneer aanvullende medische zorg noodzakelijk is? Hoe gaat u ervoor zorgen dat ouders van illegale kinderen voldoende op de hoogte zijn van het recht op zorg voor hun kinderen?

3
Kunt u aangeven hoe vaak het invullen van formulieren leidt tot het niet verkrijgen van zorg? Welke formulieren dienen ingevuld te worden wanneer een illegale minderjarige om zorg vraagt? Hoe gaat u ervoor zorgen dat het invullen van diverse formulieren geen belemmering vormt tot het krijgen van zorg?

4
Hoe vaak heeft strafvervolgning plaatsgevonden na het weigeren van zorg aan illegale kinderen? Bent u van mening dat strafvervolgning na weigeren van zorg aan illegale kinderen dient plaats te vinden?

5
Kan aangegeven worden hoe de spreiding is van niet-direct toegankelijke zorg waar illegalen gebruik van kunnen maken? Heeft het feit dat niet alle zorg direct toegankelijk is in de praktijk al tot problemen geleid?

6
Bent u bereid zorgweigeren landelijk te registreren, zodat de omvang van dit probleem duidelijk wordt? Zo nee, waarom niet? Zo ja, hoe?

¹ Medisch Contact, 24 september 2009.

Antwoord

Antwoord van minister **Klink** (Volksgezondheid, Welzijn en Sport) (ontvangen 11 november 2009) Zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2009–2010, nr. 399

1
Het artikel in Medisch Contact geeft dat aan. In dat artikel is ook het volgende aangegeven «Gelukkig zijn er ook veel medici die wel weten dat kinderen zonder verblijfsvergunning recht hebben op gezondheidszorg en hier ook naar handelen.» Verder is in het artikel aangegeven dat Defence

for Children merkt dat «er nog veel onwetendheid bestaat over zorgverlening aan «illegale» kinderen». Het CVZ heeft uitgebreide voorlichting gegeven over de wettelijke bijdrageregeling voor zorgaanbieders die medisch noodzakelijke zorg verlenen aan vreemdelingen die vanwege hun verblijfsstatus zijn uitgesloten van toegang tot de sociale zorgverzekeringen als die de rekening van de zorgaanbieder niet kunnen betalen. Naast schriftelijke communicatie aan (individuele) zorgaanbieders heeft het CVZ ook informatie op een website staan. Verder heeft het CVZ een «Helpdesk illegalen» waar zorgaanbieders telefonisch of per mail vragen kunnen stellen. Doel van deze uitgebreide voorlichting is zorgaanbieders goed te informeren over de nieuwe wettelijke bijdrageregeling en daarmee het onterecht weigeren van illegalen bij een zorgvraag te voorkomen. CVZ heeft gedurende dit jaar (2009) op meerdere momenten zorgaanbieders informatie gegeven over de bijdragemogelijkheid en dus niet alleen bij de inwerkingtreding van de wettelijke regeling. Zoals in de VWS-verzekerdenmonitor 2009¹ is aangegeven rapporteert het CVZ over de uitvoering van deze regeling. Van de zijde van het CVZ heb ik vernomen dat het CVZ een beperkt aantal signalen heeft

ontvangen over het weigeren van illegalen bij een vraag om medische zorg. Het CVZ heeft met belangenbehartigende organisaties afgesproken dat meldingen over incidenten, zoals het weigeren van illegalen bij een zorgvraag, zullen worden doorgeleid naar het CVZ. Het CVZ zal eventuele signalen in de monitor melden. In voorkomend geval zal ik bepalen op welke wijze herhaling kan worden voorkomen.

2

Voor wat betreft de voorlichting aan zorgaanbieders verwijs ik u naar het antwoord op vraag 1. Het CVZ heeft ook belangenbehartigers van illegaal verblijvenden en overkoepelende organisaties van zorgaanbieders voorlichting over de wettelijke regeling gegeven.

Over de bijdragemogelijkheid voor zorgaanbieders wordt geen voorlichting gegeven aan illegalen.

3

Ik ga er van uit dat zorgaanbieders dezelfde informatie vragen en dezelfde formulieren gebruiken voor alle patiënten, ongeacht of die een zorgverzekering hebben of illegaal (kind) zijn. Illegalen hoeven geen formulieren in te vullen om toegang te krijgen tot medisch noodzakelijke zorg. Als de rekening van de verleende medisch noodzakelijke zorg niet (volledig) door de ouders van een illegale minderjarige kan worden betaald, kan een zorgaanbieder een bijdrage vragen op grond van de nieuwe wettelijke regeling. De formulieren die de zorgaanbieder daarvoor gebruikt zijn standaard en lijken mij makkelijk in te vullen. Deze formulieren staan op de CVZ-site en zijn daar in te zien.

4

Er zijn mij geen zaken bekend. Of strafvervolgning na weigeren van zorg aan illegale kinderen dient plaats te vinden is aan het Openbaar Ministerie (OM).

Het OM is de bevoegde instantie in situaties waar strafvervolgning op zijn plaats is.

5

De wettelijke regeling maakt onderscheid tussen direct toegankelijke zorg en niet-direct toegankelijke zorg. Niet-direct toegankelijke zorg is zorg die doorgaans wordt verleend op verwijzing, recept of een indicatie. Deze zorg is door het CVZ

gecontracteerd. Direct toegankelijke zorg kan worden geleverd door iedere zorgverlener. Voor de zorg die doorgaans wordt verleend op verwijzing, recept of indicatie moeten illegalen zich wenden tot een gecontracteerde zorgaanbieder. Welke zorgaanbieders gecontracteerd zijn kunnen de verwijzers vinden op de CVZ website. Er zijn mij geen signalen bekend waaruit blijkt dat dit in de praktijk tot problemen heeft geleid.

Betreffende de spreiding heeft het CVZ voor de niet-direct toegankelijke zorg contracten afgesloten met 23 ziekenhuizen, 355 apotheken, 14 leveranciers van hulpmiddelen. Voor wat betreft AWBZ-instellingen en GGZ-instellingen heeft het CVZ inmiddels 9 overeenkomsten afgesloten met AWBZ-instellingen en 13 overeenkomsten met GGZ-instellingen. Deze aantallen hebben betrekking op het aantal gecontracteerde rechtspersonen, het aantal daaronder ressorterende locaties is groter, zo geeft het CVZ aan.

6

Indien een illegaal zorg geweigerd wordt, dan is een klacht daarover van betrokkene (of een belangenbehartiger voor hem) bij de desbetreffende zorgaanbieder op zijn plaats. Elke zorgaanbieder moet dergelijke klachten behandelen. Verder verwijs ik naar mijn antwoord op vraag 1 dat het CVZ naar aanleiding van haar afspraak met belangenbehartigende organisaties dat meldingen over incidenten, zoals het weigeren van illegalen bij een zorgvraag, zullen worden doorgeleid naar het CVZ tot op heden een beperkt aantal signalen heeft ontvangen over het weigeren van illegalen bij een vraag om medische zorg.

¹ Kamerstukken II 2008/09, 29 689, nr. 259.